

DOWN, BROMLEY, KENT.

Down is a priceless heirloom not only for England but for the civilised world. One of the greatest men of all time lived there.

(Down House, Gids, p. 12).

Down, Bromley, Kent, October 1st, 1859 —, aldus is tegenover de titelpagina gelocaliseerd en gedateerd de eerste druk van een boek, dat de wereld in beroering bracht: „On the Origin of Species etc., by Charles Darwin M. A.”. Zoo is ook ondertekend, met den datum „June 1845”, de tweede druk van het

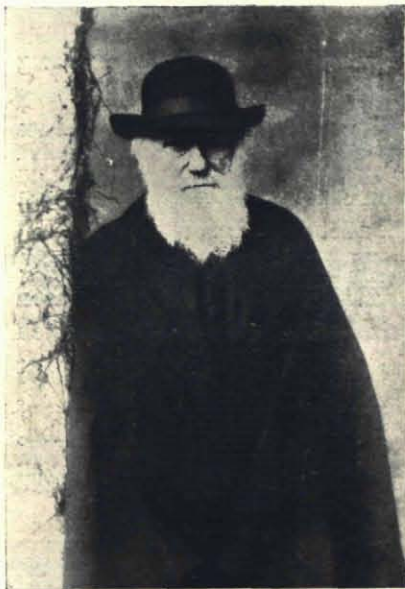

Fig. 1. Charles Darwin.

„Journal of Researches into the Natural History and Geology of the Countries visited during the Voyage of H.M.S. Beagle round the World by Charles Darwin M.A.”, het boek, dat in zeker opzicht als de grondslag van de „Origin” te beschouwen is en dat de kiemen bevatte, die in het standaardwerk tot ontwikkeling gekomen zijn. Daar, bij het dorpje Down, op het in een prachtige omgeving gelegen landgoed Down House, heeft de groote reformator der moderne biologie (Fig. 1) gedurende veertig jaren, van 1842 tot zijn dood in 1882, gewoond en vandaar uit is de geheele reeks van boeken, tijdschriftartikelen en brieven de wereld in gegaan, die den geestelijken vader er van voor alle tijden een plaats hebben aangewezen onder de groote geesten van het menschelijk geslacht.

Welk bioloog, die erkent, dat het werk van Darwin ook voor zijn persoonlijke vorming van beteekenis is geweest, zou, wanneer hij hiertoe in de gelegenheid is, niet gaarne met eerbied en dankbaarheid zijn schreden richten naar deze locus sacer scientiae, om daar enkele oogenblikken in gedachten te verwijlen bij zijn grooten bewoner en diens beteekenis voor de ontwikkeling van het menschelijk denken?

Voor mij deed zich deze gelegenheid voor, toen ik met mijn familie in de Paaschweek van 1936 een kort bezoek aan Londen bracht. Den vorigen dag hadden wij 's morgens het Marylebone Cemetery in Finchley bezocht, waar Huxley begraven ligt en 's middags in Westminster Abbey gestaan aan de graven der natuuronderzoekers, die daar tusschen zoovele andere grooten van het Engelsche volk, schrijvers, dichters, schilders, krijgs- en staatslieden, de laatste rustplaats hebben gevonden. Daar liggen Herschel, Faraday, Joule, Maxwell, Kelvin; daar ligt Newton, wiens grafsteen in het Latijn het door zijn soberen eenvoud ontroerende opschrift draagt:

„Hier ligt, wat sterfelijk was van Isaac Newton”; daar ligt ook Darwin, wiens graf-schrift behalve den naam alleen vermeldt: geboren 12 Februari 1809, overleden 19 April 1882.

Den volgenden morgen bracht ons de trein uit het centrum der City in een goed half uur naar het dorpje Chelsfield ¹⁾, ten Z.O. van Londen in Kent gelegen. Daar begon de wandeling naar Down door het bekoorlijke kalklandschap der North Downs, dat in vele opzichten aan het Zuidlimburgsche krijtgebied herinnert, maar toch ook weer genoeg eigens en afwisselends heeft, om voortdurend de aandacht te boeien. Onderweg kwamen we langs het in een fraai park gelegen landgoed High Elms, vroeger de woonplaats van den bekenden bankier-bioloog en jongeren vriend van Darwin John Lubbock (Lord Avebury) en nog steeds door diens familie bewoond. Tegen den mid-dag bereikten we het dorp Down (Fig. 2), waar we in een alleraar-digste Inn, St. George and the Dragoon, een oogenblik rustten bij een kop koffie en voortreffelijke home-made cake.

Een wandeling van eenige mi-nuten bracht ons daarna te Down House, kenbaar

— voor zoover noodig — aan een gedenksteen naast de ingang in den tuinmuur aangebracht met het opschrift:

Fig. 2. *Ingang van Down, komende van Down House.*

HERE
DARWIN
THOUGHT AND WORKED
FOR FORTY YEARS
AND DIED, 1882.

Na zijn wereldreis met de „Beagle”, die van 1831—’36 duurde, leefde Darwin eenige jaren in Londen, waar hij in 1839 huwde met zijn nicht Emma Wedgwood.

1) Op de groote kaart van Ward Lock and Co.’s London in den rechter onderhoek nog juist te zien. Z.W. daarvan vindt men ook Down en Down House. De naam van het dorp wordt op de tegenwoordige kaarten met een *e*: Downe gespeld; in Darwin’s tijd schreef men het zonder *e*, daarom is de laatste spelling hier gebruikt.

Zijn toen reeds verre van goede gezondheid, die later nog veel wankeler werd, bracht hem er toe, zich in 1842 terug te trekken in de stilte van de landelijke omgeving van Down, waar hij zich vestigde op Down House, dat zijn vader voor hem gekocht had (Fig. 3). Het huis zelf verkeerde toen in een vrij verwaarloosden toestand, maar de rustige ligging in het mooie landschap woog daar meer dan voldoende tegen op; bovendien lag het ook weer niet zoo ver van Londen, dat een reis naar de stad te groote bezwaren opleverde of bezoekers daarvandaan afgeschrikt zou hebben. Met het huis werd een stuk grond aangekocht, waarvan het grootste deel als park bleef bestaan, terwijl een ander tot ooft-, moes- en proeftuin werd ingericht; hier liet Darwin ook een paar kassen bouwen. Een pad langs de eene zijde van het park en door een klein boschje, de „Sand Walk”, was de plaats, waar Darwin, voor zoover zijn

Fig. 3. *Down House.*

gezondheid hem dit vergunde, zijn dagelijksche wandelingen maakte, denkend over de problemen, die zijn geest bezig hielden; hijzelf noemde het zijn „thinking path”.

Tot in 1929 is Down House in het bezit van de familie Darwin gebleven; de laatste eigenaar was een kleinzoon,

Charles Galton Darwin. In de vergadering der British Association for the Advancement of Science, die in 1927 te Leeds gehouden werd, deed de Voorzitter, de bekende anthropoloog Sir Arthur Keith, een beroep op het Engelsche volk om Down House als een „Darwin memorial” voor het nageslacht te bewaren. Deze oproep werd terstond beantwoord door een vermogend medicus, Mr. G. Buckston Browne, die de geheele bezitting aankocht, het huis restaureerde, inrichtte als Darwin-museum en als een geschenk van het Engelsche volk aan de British Association aanbood, tegelijk met een kapitaal, waarvan de rente zou strekken voor het onderhoud er van voor alle tijden. 7 Juni 1929 werd het als museum ingerichte deel van het huis voor het publiek geopend; volgens den wil van den schenker heeft dit zoowel tot het huis zelf als tot den tuin en het park vrijen toegang. Met medewerking van de familie en van belangstellende bewonderaars van Darwin werden in het huis en den tuin zooveel mogelijk alle voorwerpen bijeengebracht, die met Darwin en zijn werk verband hielden; verder werden de kamers, in het bijzonder „the Old Study”, de

eerste studeerkamer, waar Darwin de „Origin of Species” schreef, zooveel mogelijk gelaten of gebracht in den toestand, waarin ze tijdens Darwin's bewoning verkeerden.

Men treedt, nadat men den smallen voortuin gepasseerd is, het huis binnen door de hal, die gestoffeerd is met meubels en platen, die voor het meerendeel eigendom van Darwin geweest zijn en waar het vreemdelingenboek ter teekening ligt. Daarna komt men eerst in de „New Study”, door Darwin van 1879 af gebruikt, inplaats van de vroegere; aan de wanden hangen portretten van Huxley, Wallace, Darwin's grootvader Dr. Erasmus Darwin, van Darwin's vrouw en van hem zelf. Een fraaie vitrine in het midden van het vertrek bevat een groote collectie voorwerpen, die Darwin's

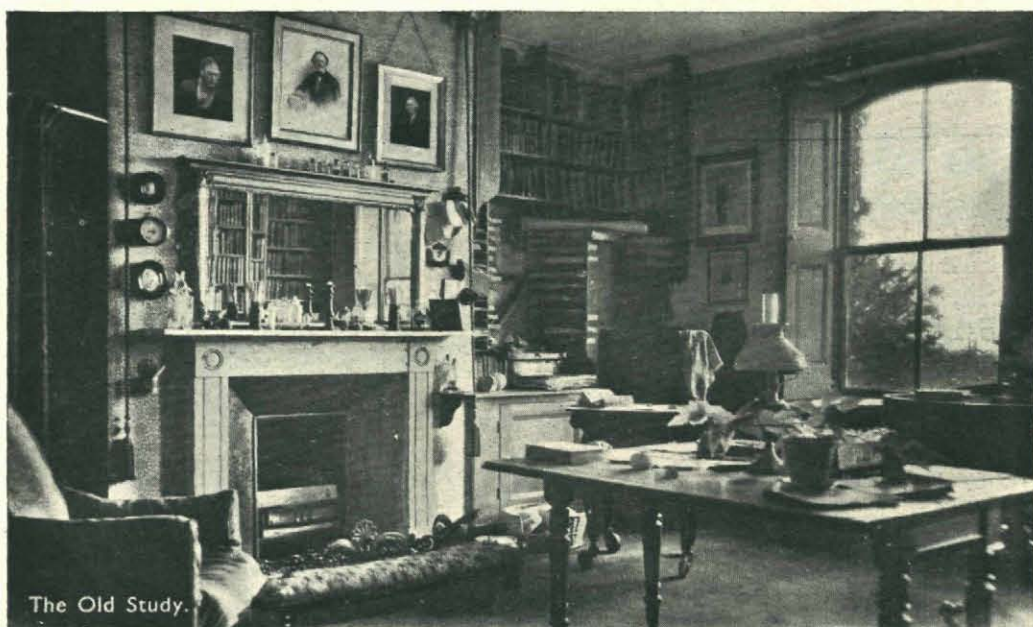

Fig. 4. *Het (eerste) studeervertrek.*

eigendom waren of op de eene of andere wijze met hem in betrekking stonden. Zoo ziet men er zijn geologischen hamer, zijn botaniseerbus, een balansje met gewichten, den teleskoop en de doos met pistolen, door hem op de reis met de „Beagle” gebruikt, verder vele brieven van hem zelf en zijn correspondenten, het mikroskoop, dat hij aan den jongen John Lubbock ten geschenke gaf, het meettoestel, dat gebruikt werd bij het onderzoek naar de wijze, waarop regenwormen den grond omwerken, — de steen, waarvan het wegzakken in den bodem werd gemeten, ligt nog in het park —, enz. Ook liggen in de vitrine exemplaren van verschillende van Darwin's werken, o.a. het exemplaar van den 1sten druk der „Origin”, door hem aan Sir Charles Lyell geschonken en door deze van zijn handteekening voorzien.

Toen Mr. Robinson, een der door de British Association aangestelde „custodians”,

die ons rondleidde, hoorde, dat wij Nederlanders waren, had hij de vriendelijke attentie ons inzage te geven van het eveneens in de vitrine bewaarde prachtige album, door de Nederlandsche Dierkundige Vereeniging aan Darwin geschonken bij gelegenheid van diens 68sten verjaardag in 1877. Het in blauw fluweel gebonden boek bevat een opdracht, ondertekend door A. A. van Bemmelen, Voorzitter, en H. J. Veth, Secretaris, en verder een naamlijst en de portretten van de ruim tweehonderd Nederlandsche zoölogen, die aan het huldeblijk hebben bijgedragen. Het spreekt vanzelf, dat de lijst vele beroemde namen bevatte; het was een bijzondere gewaardiging, bij eenige der portretten van meer dan een halve eeuw terug, te trachten, bekenden van later te herkennen in de trekken van vroeger.

De „Old Study”, de eerste studeerkamer, heeft Darwin meer dan 35 jaar gebruikt en daarin bijna alles geschreven, wat hij gepubliceerd heeft; inrichting en decoratie in 't bijzonder van deze kamer zijn zooveel mogelijk onveranderd gelaten of hersteld (Fig. 4). Men ziet er Darwin's werktafel met bijbehorenden stoel, zijn schrijftafel met den armstoel, waarin hij zat, wanneer hij schreef, zijn kalender, horlogestandaard, inktpot, mikroskoop, hygrometer, leeslamp, den barometer, op de „Beagle” gebruikt enz.

Een deel van een der wanden dezer kamer wordt ingenomen door een kast met de boeken, die Darwin het meest raadpleegde; de rest der bibliotheek bevindt zich in een afzonderlijk vertrek. Naast de werktafel staat een mandje met het model van een witten terrier, „Polly” voorstellend, den hond, waaraan Darwin zeer gehecht was en die stierf, of liever, moest afgemaakt worden, een paar dagen na den dood van zijn meester.

We bezichtigden ook de andere vertrekken en maakten toen nog een wandeling door den tuin en langs de „Sand Walk”, van waar uit men een prachtig uitzicht over het park en den wijderen omtrek heeft. En daarna was de tijd gekomen om afscheid te nemen van deze stille, gewijde plaats en het drukke leven van de metropolis weer op te zoeken. We deden het met een gevoel van groote dankbaarheid, dat het ons vergund geweest was, met eigen oogen de omgeving te aanschouwen, waarin een der grootsten onder de grooten lange jaren had gearbeid, een man, die, gedreven door een vurige en trouwe liefde tot de natuurwetenschap, het denken van zijn tijdgenooten in andere banen heeft geleid.¹⁾

Deventer, Mei 1935.

H. R. HOOGENRAAD.

1) In een bespreking van het „Five Years' Retrospect 1931-'35” der British Association in „Nature” (Vol. 137, No. 3474, May 30, 1936) wordt meegedeeld, dat in de genoemde jaren het gemiddeld aantal bezoekers van Down House ± 7000 per jaar bedroeg. Het ligt verder in de bedoeling der Association, het gebouw in de toekomst behalve als museum ook te gebruiken als „a centre for appropriate regular scientific research”. Een begin is reeds gemaakt: in 1934 heeft de Genetical Society er haar jaarvergadering gehouden.